

TERCIÁŘSKÉ LISTY

prosinec 2019

Zpravodaj MBS SFRŽ Pizeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Jesličky ukazují Boží něhu

Terakotový betlém z Greccia (přivezený v říjnu 2019 z duchovní pouti po stopách sv. Františka)

Papež František napsal dopis o významu betlémů

Papež František navštívil v neděli 1. 12. 2019 italské poutní místo Greccio, v kterém v roce 1223 svatý František z Assisi poprvé vytvořil jesličky. Papež zde také podepsal list Admirabile signum o

významu a hodnotě betlémů.

Dopisem chce papež podle svých slov podpořit „krásnou tradici“ stavět betlémy v rodinách, ale i umisťovat je na pracoviště, do škol, nemocnic, vězení nebo na náměstí.

„Proč vzbuzují jesličky takový úžas a dojmají nás? Především proto, že ukazují Boží něhu. Stvořitel veškerenstva se snižuje k naší nepatrnosti,“ píše papež František v novém listu. „Dar života, pro každého z nás tajemný, nás uchvacuje ještě víc, když vidíme, že Ten, který se narodil z Marie, je zdrojem a oporou každého života. V Ježíši nám Otec daroval bratra, který nás přichází hledat, když jsme dezorientovaní a ztrácíme směr; věrného přítele, který je nám stále nablízku. Daroval nám svého Syna, který nám odpouští a pozvedá nás z hříchu.“

V listu také papež připomíná událost, kdy svatý František z Assisi o vánoční noci roku 1223 v Grecciu vytvořil první jesličky, a zavedl tak tradici, jež se následně rozšířila po celém světě.

„Již od svého františkánského původu jsou jesličky především pozváním *cítit* a *dotknout* se chudoby, kterou si Boží Syn zvolil svým vtělením,“ píše papež dále. „A je také implicitní výzvou k jeho následování cestou pokory, chudoby a sebezřeknutí se, jež vede od betlémských jeslí ke Kříži. Zve na setkání s ním a ke slitovné službě těm nejpotřebnějším bratřím a sestrám.“

Římský biskup také komentuje symboliku různých postav nebo výjevů, které se často v betlémech objevují.

Jesličky podle papeže hovoří především o Boží blízkosti, jak píše v závěru: „Všude a jakoukoli formou vyprávějí jesličky o Boží lásce, o Bohu, který se stal děťátkem, aby nám řekl, jak blízko je každé lidské bytosti v jakékoli situaci, ve které se nachází. (...) Počínaje dětstvím a potom v každém životním období vychovávají k rozjímání o Ježíši, ke vnímání Boží lásky k nám, abychom cítili a věřili, že Bůh je s námi a my jsme s ním, všichni jsme dcerami a syny díky onomu Dítěti, Božímu Synu a Panně Marii, a vnímali, že v tom spočívá štěstí. Ve škole svatého Františka otevřme srdce této jednoduché milosti a nechme, aby se z tohoto úžasu zrodila pokorná modlitba: naše děkování Bohu, který s námi chtěl sdílet všechno a nenechat nás nikdy samotné.“ (od bratra Ginepra OFM)

Svatá rodina z olivového dřeva z Assisi (přivezená v říjnu 2019 z duchovní pouti po stopách sv. Františka

Odkaz na zmíněnou návštěvu papeže Františka v Grecciu:

<http://www.ofm.cz/2019/12/02/papez-frantisek-napsal-dopis-o-vyznamu-betlemu/?fbclid=IwAR0-NxsMpXKfIP9k37xROSBP41TJqokmRwPxKVGIGj1ELc9ID4dl367uaiiM>

Volební kapitula 21. 11. 2019

Volební kapitulu řídil národní ministr František Reichel, voleb nové rady se zúčastnilo celkem 11 profesních členů. Nová rada bude v dalším tříletém období působit v tomto složení:

ministr: Antonín Jaroslav Šedivý ve 3. (posledním) období
(10 hlasů; 1 hlas Anežka Jana Pachnerová)
zástupce ministra: František Karel Ženíšek ve 3. posledním období (11 hlasů)

formátorka: Anežka Jana Pachnerová (10 hlasů; 1 hlas František Luboš Kolafa)

sektetář: František Luboš Kolafa (10 hlasů; 1 hlas Marie Anežka Ludmila Kučerová)

pokladník: Ludvík Milan Kučera (10 hlasů; 1 hlas Ludvíka Dagmar Spíralová)

členka rady: Ludvíka Dagmar Spíralová (9 hlasů; 2 hlasy Terezie Dana Šedivá)

Bůh žehnej služebníkům nové rady! (*ajš*)

Adventní duchovní obnova

V sobotu 7. prosince 2019 nabídl P. Pavel Petrašovský Adventní duchovní obnovu. Předcházela jí v 8 hodin mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Ve farním sále se sešlo asi 30 osob. Na program byly tři přednášky, po každé byl čas k modlitbě, případně ke sv. smíření. Po společném obědě (dovezená pizza) byla modlitba růžence a na závěr duchovní obnovy adorace v kapli. Témata všech tří přednášek vycházela z Kvítků svatého Františka, která byla vhodně promítnuta do našich životů. Jsme vděční P. Pavlovi za témata k zamyšlení, která čerpal ze sv. Františka. (*fpž a fkž*)

Massimo Fusarelli, OFM:

Františkánské svatyně ve svatém údolí Rieti II.

Poggio Bustone I. - usmíření a milosrdenství (úvod)

Vystoupat na Poggio Bustone znamená téměř podat horolezecký výkon. Příkrý svah hory přivítá návštěvníka obnaženou majestátností a drsností. Tak se asi musel jevit sv. Františkovi a jeho prvním následovníkům v onom létě roku 1208, kdy se poprvé tato skupina *kajícníků z Assisi* (tak se bratří zpočátku nazývali) ocitla v údolí Rieti.

Jsme na počátku dobrodružství Františka a jeho bratří – a začátky jsou vždycky obtížné. Až do r. 1208 žil František v Assisi nejdříve sám, pak se svými prvními druhy. Spojovala je absolutní chudoba, samota, obnaženost srdce a velká láska. Assisi: to bylo město, kde se František narodil, jeho domov, ale zároveň to bylo místo jemu nepřátelské. Způsob života, který si bratři vybrali, nebyl ostatními pochopen, ba dokonce jim byly kladeny překážky. Život této skupinky mužů, kteří si ze své vůle zvolili chudobu, nebyl ostatními snadno přijímán. Opuštěním rodného města se udál velký skok vpřed. Byl to velmi důležitý moment. První skupina bratří úzce spojená s Františkem čelila nebezpečí, že zůstane ponořena sama do sebe. Její uzavřený kruh se prolamuje, když bratři opouštějí město pod úbočím hory Subasio a vydávají se na cestu. Překračují údolí Spoleto a vystupují směrem ke Cascia a Leonessa a docházejí konečně do údolí Rieti. František necestuje bezmyšlenkovitě. Nadto je utrápený a neklidný. Kam vlastně šel? Co dělal? A co jeho život prožitý v hříchu, jak to později napíše ve své Závěti několik dní před svou smrtí v roce 1226? Každý nosí úzkost ve svém nitru. František z Assisi je hledající muž, vědom si toho, že člověk nemůže před svou minulostí utéct. Minulost musí přijmout, nikoli odvrhnout.

Se směsicí pocitů hledání, neklidu a vnitřního utrpení objevuje svatý František hrozen domů, které se zdají být zavěšené na hoře: Poggio Bustone, ve vlastnictví benediktinů z Farfy, mu otevírá své brány.

František se svými druhy pronáší pozdrav: *Dobrý den, dobří lidé!* Pozdrav jednoduchý a dojemný. Ač je František utrápený, nemizí mu z tváře úsměv a má otevřené srdce pro milovaného bližního.

Sedm bratří stoupá k malé jeskyni v blízkosti vesnice. Tady se může František toulat po příkrých horských cestách. Hledá opuštěné a skryté místo, kde by se mohl oddat bolesti i radosti, která ho zaplavuje.

Jak odpovědět na tisíce otázek, jež bez ustání tryskají z hlubin světla, do něhož se ponořil? Pochopil, že jestliže se mu Bůh zjevil, je to proto, že On od něj něco žádá. Byl ale zatížen svými hříchy a nejistotou, do které, zdálo se, zavedl své první bratry, vzácně mu darované.

František se nám jeví jako velmi aktuální postava. Neklidný muž. Věřící, konfrontován s tajemstvím Boha, jenž se zjevuje ve skrytosti. Sklíčený vzpomínkami na dřívější život, kdy myslel jen sám na sebe. Důvěřivě hledící do budoucnosti. František se uchyluje tedy do nitra země, do jeskyně, kde se nechává nalézat dechem ticha, jež vylučuje

jakékoliv setkání, „vidění“ a „dotyk“ Přítomnosti plné milosrdenství a světla.

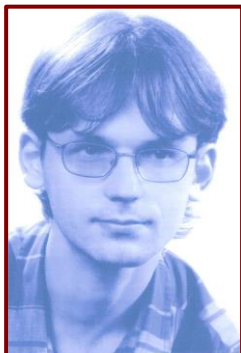
V tom okamžiku dochází k něčemu nenadálému. František, ponořený do sebe, se zvedá a jde. Utlačovaný, nechává se osvobodit. Ponořený do temnot, přijímá světlo.

Pán podal důkaz svého milosrdenství vůči Františkovi. Obléká ho do své lásky, tvoří mu čisté srdce a pomáhá mu vydat se vpřed.

Bůh nezanechává v jeskyni viditelné stopy. Holá jeskyně poustevny v Poggio Bustone zůstává němá a vážná. Když se František vrátil ke svým bratřím, zdál se jim asi více uvolněný, projasněný, smířený. Ať už tomu bylo jakkoliv, František o tom nemluvil. Nyní už mohl poslat bratry kázat všemu stvoření: *„Dobrý je pouze Bůh. Mějte bázeň před Ním a velebte Jej, Pána nejvyššího!“*

Poggio Bustone: to je místo nalezeného a zakoušeného milosrdenství. Místo znovunalezeného slova: *„Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj!“* (Iz 52,7). Místo, které svědčí o dramatu vnitřního napětí světce, jež nakonec ústí do ohromné radosti z napodobování Krista a z lásky k bratřím a celému stvoření.

(doslovný překlad z italského originálu: Marie Bílková)

Jako muž a ženu ...

... byl název první přednášky **Martina Šimka** v jeho ročním cyklu Lidství očima Písma Evangelického sboru v Přešticích, jež se uskutečnila ve čtvrtek 28. listopadu 2019 v přeštickém centru J. A. Komenského v Rebcově ulici a jíž jsme se zúčastnili (Luboš, Věrka, Alena, Danka a dva Jardové).

Z poznámek:

Pojem lidství současné lidi značně fascinuje, hledají identitu, plnost. Já už svoji identitu našel. Lidé mohou měnit svět, aspoň ten malý kousek světa, který jim byl svěřen. Písmo se identitou člověka zabývá od počátku v knize Genesis. Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho jako muže a ženu. (Gen 1,27) Buď světlo! (Gen 1,3) Bůh promlouvá do temnoty, vzniká světlo, které už nemůže zhasnout. Se vznikem světla vzniká čas. Po každém díle Bůh říká – je to dobré. Po stvoření člověka – je to velmi dobré. Stvoření Adama podle Leonarda da Vinci – prst Adama a Boha se téměř dotýkají. Pro svět je dobré, že je hodně líných lidí, jinak by každý mohl být Matkou Terezou i Hitlerem (nejmenovaný filosof). Dnes je módou stavět mužský a ženský svět proti sobě, ale naplněnost je v celku, naopak oddělení a připodobňování jsou slepé uličky. Někteří říkají, že Bible je neférová, Bůh prý je smutný, promlouvá k ženě a muži šetří. Ale Bible často jen konstatuje. Boží plán byl jiný a s činy člověka se minul.

Je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči ... (Gen. 3,6) Poznání – Bůh Adama a Evu varuje, poznání nese obrovskou moc a rizika. Mýlná je myšlenka, že se muž a žena sblížili, nejde o hříchy, vždyť přece Bůh řekl: Plodte se a naplňte zemi! Utržením ovoce přicházejí na scení a čeká je svět plný utrpení. Ale Bůh není krutovládce. Je to bolestné, ale člověk má mít i svobodu otočit se k někomu zády. Prach jsi a v prach se navrátíš. (Gen 3,19) Do života přichází i smrt. Odchodem z ráje byl člověk odsouzen k hledání identity. Ale Bůh nachází cestu, jak tento vztah znovu navázat. První kroky jsou smutné – vražda ... Ale Bůh ujišťuje, že člověk zrozený z ženy rozdrtí hlavu hada. Tehdy se začalo vzývat jméno Hospodinovo. (Gen 4,26) Jde o opětovný návrat k Bohu.

I chodil Henoch s Bohem ... (Gen 5,24) Co lidé, kteří jsou sami, nejsou v páru? Někteří nežijí v manželství, protože jsou nezpůsobilí, jiní směřují do Božího království (Ježíš). Protože praotec Henoch navázal vztah – a nebylo ho, protože ho Bůh vzal. Vzal ho zaživa do své náruče. Je to příběh plný naděje. Další byl prorok Eliáš – také odchází do nebe v ohnivém voze.

Získala jsem muže a tím i Hospodina. (Gen 4,1) Eva se ujímá svého poslání a vnímá začátek obnovy. Provaz spletený ze tří pramenů – muž, žena a Bůh. Toto je znamení nové smlouvy. (Gen 9,17) Potopa a duha. Bůh zaslubuje lidem svou podporu až k sebeobětování. Co Bible sděluje? Nehledej naplnění Boha v sobě, ale kolem Tebe jsou ti, kteří Tě potřebují. Jsou ti svěřeni, žijí v Tvé blízkosti. Člověk, který hledá Boha sám v sobě, může sklouznout v zoufalství.

Duha prochází napříč kulturami v čase i v prostoru. Různé národy věřily, že duha vytvoří most k Bohu. Boží slib: jestli člověk chce slyšet Boží hlas, uslyší ho.

Co dělal Adam, když Eva hovořila s hadem? Asi musel být u toho. Byl to první okamžik, kdy měl rozhodnout, ale mlčel, pak ochutnal a pak řekl: To ta žena ... Selhali oba, ale byla v tom možnost svobody. Muži neradi řeší situace, pro něž nemají precedens, neumějí promluvit do absolutní temnoty. Bůh možná čekal, že se Adam zachová jiným způsobem, mohl odmítnout hada. Adam ani

hadovu nabídku nepřijal s jásotem. Přiodění Adama a Evy kůžemi – první oběť, přichází smrt, jsou zabita zvířata.

Proč měl had svobodu? Proč to Bůh dovolil? Nemám odpovědi na všechny otázky, ale jedna položená otázka někdy vydá za deset odpovědí. Had mohl vypadat i jinak. Bůh měl dvě možnosti – vytvořit svět svobodný, nebo ho netvořit vůbec. Had něco nabízí, ale je to past. Bůh nepotřeboval tvořit, ale toužil tvořit – přetékal dobrem, láskou a stvoření je toho přímým důsledkem. Kdo se nenechá přemoci pravdou, bývá přemožen omylem. Člověk vyhledává harmonii, a když se to nedaří, přichází extrém. Tento svět stojí na bourání hranic, odstraňování překážek, pravidel – dochází k relativizaci, včetně identity, pohlaví. Transgender = slepá ulička. Jsou lidé v této roli spokojeni? Asi nemohou být, je to ve vztahu. Vznikají vágní, nesrozumitelné zákony. Konfucius – počátkem všeho zla je zmatení pojmů. Zpochybnění slov vede k ohrožení svobody. Je přísloví Nebourej plot, když nevíš, k čemu byl postaven.

Sexuální revoluce 60. let osvobodila muže (!), ti ztratili odpovědnost – nárůst matek samoživitelek. V rodném listu chybí otec. Svoboda ano, ale pro koho? Děti těchto matek budou hůře hledat svoji identitu. Naopak, když lidé přijdou o partnera, často získají od Boha velkou sílu, aby tuto situaci zvládli a dětem předali to nejlepší.

Nelimitovaná svoboda se začne podobat té původní temnotě. Adam a Eva měli jediné malé omezení – strom poznání. Tenká hranice svobody. (ajs)

Pozvánka Pout' do Medjugorje na svátek Božího Milosrdenství 17. – 24. dubna 2020

Vážení přátelé,

srdečně jste zváni na pout' do krásného místa jižní Hercegoviny, které je oázou pokoje, kde můžete načerpat vnitřní klid, uzdravení, sílu a inspiraci do dalších dnů.

Božího požehnání; a samozřejmě si odvezeme požehnání od zdejší františkánské komunity

Cena poutě je 2.840 Kč + 55 eur za ubytování (5 nocí).

Na co se můžeme těšit?

navštívení kopce Podbrda, místa prvního zjevení Panny Marie; výstup na kopec Križevac, který má důležité místo v dějinách Medjugorje; představení areálu Matčiny vesničky; návštěva komunity „Cenacolo“; účast na večerním programu farnosti; atmosféra pokoje a mimořádného

Pout' organizuje CA Medjugorje. Více informací + přihlášku najdete na:
www.vladkamedjugorje.cz, vladka.medju@post.cz , tel.: 737 089 267
(od bratra Ginepra OFM)

Náš kalendář

- **čtvrtek 19. 12. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 18.00:společná účast na přednášce Martina Šimka **Život jako cesta** (dle knihy Genesis: Příběhy praotců jako cesta k Bohu a jeho poznání) v cyklu Lidství očima písma; v centru J. A. Komenského sboru ČCE Přeštice, Rebcova 557
- **čtvrtek 9. 1. – Modlíme se (se sv. Antonínem)** - 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále debata nad četbou z knihy Jitky Krausové OV a Bonaventury Štivarara OFM Cap.: Svatost ve světě. Terciáři sv. Františka, Flétna 2018 (kapitoly SB Antonio Petyx od str. 31, SB Arnaldo Canepa od str. 42 a Ct. Concetta Bertoli od str. 53); připravuje František Luboš Kolafa, OFS
- **čtvrtek 16. 1. Setkáváme se (se sv. Františkem)** - 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, **16.30: mše svatá**; 17.00: setkání společenství ve farním sále (dle času také nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)
- **čtvrtek 23. 1. Pomáháme (se sv. Anežkou)** – 16.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou, OFS (Domeček bratří františkánů, Komenského 17, Plzeň); / 17.00 – návštěva někoho ze (starších) sester / bratří – dle domluvy
- **čtvrtek 30. 1. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 18.00:společná účast na přednášce Martina Šimka **Život jako hledání** (dle knihy Exodus: Co je pro člověka tím pravým cílem? Kde leží zaslíbená země?) v cyklu Lidství očima Písma; v centru J. A. Komenského sboru ČCE Přeštice, Rebcova 557
- 26. 12. 2019 a 2. 1. 2020 se setkání nekoná (vánoční čas)

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 607 607 511, že je vše podle plánu. Děkujeme.

SLAVÍME v prosinci 2019 a lednu 2020

Profese: Blažena Klečatská, Ludvík Milan Kučera a Marie Františka Ludmila Kučerová (20. 1. 1992)

Narozeniny: Františka Římská Pavla Ženišková a Marie Františka Ludmila Kučerová (4. 12.), Terezie Dana Šedivá (20. 1.)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada:

František Karel Ženišek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Ludvíka Dagmar Spíralová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssrplzen.estranky.cz/>

<https://www.facebook.com/mbsplzen>